

Mielipide
keskiviikkona 21.5.2008

Kehitysavulla on selvä päämäärä

Pohjonen Veli

Kehitysavulla on mahdollista saada aikaan tuloksia, vaikka alalla pitkään työskennelleet Henrik Svartström (HS 12.5.) ja Antti Hynninen (HS 9.5.) sitä epäilivät.

Avun päämäärä on edelleen selvä. Maailmassa on 800 miljoonaa nälkää näkevää tai aliravittua ihmistä. Heistä 96 prosenttia elää kehitysmaissa. Heistä suurin osa on naisia ja lapsia. Kehitysavulla on torjuttava ennakolta ja pysyvästi heitä alati uhkaava nälänhätä.

Nälkäongelmaan kiinnitti maailman laajuisen huomion YK:n ruoka- ja maatalousjärjestön FAO:n pääjohtaja jo vuonna 1950. Hän varoitti, että silloisella maailman menolla kaksi kolmasosaa ihmiskunnasta on tuomittu elinikäiseen nälkään tai aliravitsemukseen.

FAO:n synkkä ennustus sysäsi liikkeelle rikkaiden maiden antaman kehitysavun. Suomi lähti mukaan 1966, kun ulkoministeriöön perustettiin kehitysaputoimisto.

Koskettavaksi avun tarve tuli vuonna 1984 Etiopiassa, kun maata koetteli sen historian pahin kuivuus- ja nälkäkatastrofi. Miljoona nälkiintynyttä viljelijää ja heidän lastaan jätti kotikontunsa ja lähti vaeltamaan kohti kaupunkoja. Mittavalla katastrofiavulla hätä poistui, mutta vain tilapäisesti.

Onneksi rikkaat maat, Suomi muiden mukana, lisäsivät samalla roimasti Etiopialle annettavaa pitkäaikaista kehitysapua. Hankkeilla oli vain yksi yhteinen tavoite: maan viljasadot on saatava korkeammalle tasolle ja pysyvään nousuun niin, että vuoden 1984 kaltainen nälänhätä ei enää toistu.

Aikanaan paljon maksaneissa hankkeissa Etiopiaan kehitettiin uusia viljelymenetelmiä, jotka suojelevat vesivaroja ja hoitavat maaperää. Samalla koulutettiin maatalousneuvoja ja esimerkkiviljelijöitä. Suomi oli mukana eroosiota torjuvissa, jokilaaksojen yläosiin viljelyssä polttopuumetsityksissä.

Etiopian viljan tuotantoa on hyvä tarkastella nyt, neljännesvuosisadan mittaisen kehitysavun jälkeen. Maan vuotuinen viljasato oli 1980-luvun alkupuolella viisi miljoonaa tonnia. Nyt se on 15 miljoonaa tonnia eli kolminkertainen.

Viljantuotanto on kasvanut väkilukua nopeammin. 1984 etiopialaisia oli noin 40 miljoonaa, nyt noin 80 miljoonaa. Ruokavarmuutta kuvaava henkeä kohti laskettu viljasato nousi 125 kilosta 188 kiloon.

Etiopiassa vuoden 1984 jälkeen käynnistetty kehitysapu saavutti loistavan tuloksen. Väkiluvun kasvusta huolimatta viljan tuotanto ja ruokavarmuus ovat nousseet niin, että uusi nälänhätä on pystytty välttämään.

Ei meidän tarvitse kehitysavulta enempää odottaa. Sen sijaan että hirvittelemme kehitysavun kalleutta, meidän kannattaa olla ylpeitä siitä, että pääsimme mukaan rahoittamaan tällaista kehitystä.

Ei Etiopiakaan silti valmis ole. Maan maataloudessa on vielä paljon mahdollisuuksia. Viljasadot kohenevat edelleen, kun perhetilojen maanomistus vakiinnutetaan niin, että viljelijät voivat tehdä maahansa ja ympäristöönsä pitkäaikaisia parannuksia. Uusilla peltometsäviljelyn menetelmillä voi

torjua maan kulumista, tasoittaa kuivuuskausien vaikutuksia, tuottaa bioenergiaa ja osallistua ilmastokamppailuun. Suomen kannattaa olla tässäkin kehityksessä mukana.

Veli Pohjonen

Suomi-Etiopia seuran jäsen

Vantaa
